Rozhovory se životem 66

OBSAH

Zdroje spokojenosti a štěstí----------3
Medžugorie---------- 5
Příbuzní v nadzemí---------- 9
Obrazce v obilí----------11
Nevědomá Melitta, prodavačka odpustků---------- 12
Posedlost----------17
Nevědomý Jánoš---------- 19
Událost o Letnicích---------- 24
Nevědomá Conny---------- 28
Naše zkušenosti----------33
Kdo je pro mě Ježíš Kristus----------34
Bible a dnešek---------- 36

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

ZDROJE SPOKOJENOSTI A ŠTĚSTÍ

Mým dnešním úkolem je hovořit o spokojenosti. Někteří z vás však nebývají často spokojeni. Jedním z důvodů je, že nemohou slavit Svátek matek tak, jak byli zvyklí. Dalším se nelíbí, že málo mluvíme o Matce Ježíšově a dáváme jí malý prostor na působení. Podle jiných nepořádáme dost našich setkání. Tak bych mohl pokračovat dál. Ovšem nespokojenost je záležitost Satanova! Způsobí vaše nežádoucí vyzařování. „Není na světě člověk ten, aby se zavděčil lidem všem.“ Ani my, Boží poslové, to neumíme. Musíme konat dle vůle Boží, i u vás dodržovat řád, jak ho vnímáme, a ne jak byste si to přáli vy.

Tvůrce nás všechny, kromě Krista, stvořil jako duály. Ve vyšších sférách a světech a také v nadzemí od 6. a 7. kruhu se neslaví Den matek. Zde se slaví Den rodičů! Z jednoduchého důvodu: Stvořitel nás stvořil jako páry, které jsou ve věčnosti nerozděleny. Zde se neříká matka, otec. Při společném působení ke cti Boží se partneři doplňují v lásce k bližnímu, a tím vzniká jejich nejvyšší štěstí. Toto se slaví.

Bohužel na Zemi se vměšuje Satan, vytváří dva svátky, tak to chce mít on. Během oslav často vzniká disharmonie a následuje rozdělení rodin. Přesně to si přeje. My toužíme po jednotě.

Z nejvyšších dosažitelných sfér Tvůrce proudí dolů štěstí. Co je štěstí? Společné působení všech se všemi ve společenství vysoké úrovně. Opakem je egoismus a ten rozdmýchává Satan. Neděje se to u nás, protože my známe sebekontrolu. Proto žijeme tam, kde je vyšší vibrace, s těmi, kdo již odešli ze Země, s duchovními průvodci a láskou nebeské Matky. Tady patříme k sobě. Na Zemi je vzácné, aby se duálové páry shledaly, a pokud se tak stane, nebývají duchovně vyspělí, jsou inkarnovány za zvláštním účelem. Nevyčnívají však

konáním dobra, neboť moc temnot je velká, pokušitel se na ně zaměřuje. Stále na ně vystřeluje šípy.

Respektujte tedy řád a nebuďte nespokojení. Jinak si každý bude dělat, co chce, a bude chtít pouze pro sebe. Pak vibrace jednoty nevznikne.

Nyní vám přijde vyprávět, na přání Josefa z N., návštěva od Matky Marie.

Já se pro tentokrát loučím. Pamatujte: Řád je půl života. Kdo tomu nevěří, ten bohužel později objeví v nadzemí nepořádek ve své duši. Bůh je tvůrcem řádu a Jeho řád trvá navěky!

Modlitba Matky Terezy

Pane, když mám hlad, sešli mi někoho, kdo potřebuje nasytit.
Když mám žízeň, sešli mi někoho, kdo ji potřebuje utišit.
Když je mi zima, sešli mi někoho, kdo potřebuje zahřát.
Když jsem smutný, sešli mi někoho, kdo potřebuje potěšit.
Když jsem chudý, sešli mi někoho, kdo je chudší než já sám.
Když nemám čas, sešli mi někoho, kdo potřebuje vyslechnout.
Když jsem potupený, sešli mi někoho, koho bych mohl chválit.
Když ztrácím odvahu, sešli mi někoho, kdo potřebuje povzbudit.
Když se cítím nepochopený, sešli mi někoho, kdo potřebuje obejmout.
Když se necítím milován, pošli mi někoho, kdo potřebuje lásku.

MEDŽUGORIE

Má nebeská kněžna mě vyslala k vám. Protože jsem byla člověkem, vyjadřovala jsem své požehnání a sílu přáním: „Srdečně blahopřeji všem matkám!“ Nyní ale dodávám „i všem otcům.“ Však vám to právě Hardus vysvětlil.

Uzdravení ženy našeho společenství

„Jdi dolů k lidem tohoto společenství a vyprávěj o uzdraveních, které se pomocí tvůrčí síly, již jsem směla použít, odehrály v Medžugorii! Bohužel vatikánská církevní kongregace je jako zázračná vyléčení neuznala.“

Moji milí, jsem šťastná, že mohu o tom mluvit, a jsem ráda, že je mezi námi sestra, která byla uzdravena. Žila v domově seniorů a vy víte, že jsou plny tělesného i duševního strádání, beznaděje vlivem bolestí, nouze, nedobrého zacházení.

Koncem minulého století přišla do tohoto domova nabídka Poutě do Medžugorie. Přihlásilo se mnoho lidí, vedení domova muselo vybírat a sestra, pohybově velmi postižená a odkázaná na hole, nebyla do skupiny zařazena. Nakonec jela, někteří totiž vypadli; Matka Ježíšova to zařídila, protože sestra velmi toužila se zájezdu zúčastnit.

Během jízdy museli dělat časté přestávky, neustálé nastupování a vystupování bylo pro tuto ženu obtížné, skoro vždy byla jedna z posledních. Vedoucí domova litovala, že ji vzala s sebou.

Ale sestra bezmezně věřila v úspěch. Po příjezdu do Medžugorie, se nejprve vydali do kostela. Cítili v něm velké dojetí a „Matce Boží“, jak ji nazývali, přednesli své prosby. I naše milá sestra tak učinila. Trochu poodešla a vtom zaslechla: „Ty se uzdravíš!“

Pak se vydali na Křížovou horu. Ovšem milá sestra s holemi ztratila kontakt se skupinou. Nemohla už dál. Sedla si na kámen a odpočívala, stále toužila vystoupat nahoru, modlit se tam a zpívat s ostatními. Najednou k ní promluvil hlas: „Zkus to ještě!“

Poté, co vstala, nevěřila tomu, vždyť se s úplnou lehkostí mohla pohybovat! Pouze když jí pronikl strach, začala cítit kameny na cestě. Jinak byla, jak se ukázalo, nesena. Jakmile spolucestující zjistili, že je najednou mezi nimi, hlasitě volali: „Zázrak! Zázrak! Zázrak! Zázrak!“ Nikdo z nich totiž nečekal, že by vyšla až na vrchol.

Zpěv a modlitby věřících ji povznesly tak, že byla duchem zcela „jinde“. Nezpívala, byla hluboce vnořená do svého nitra. Najednou si uvědomila, že přátelé z autobusu již sestoupili z hory dolů. Plná zoufalství opět volala Ježíšovu Matku, „Matku Boží“, jak ji nazývají katolíci. A hle, v této vibraci byla vedena dolů, aniž jí noha zavadila o jediný kámen, vůbec nemusela použít hůl.

Lidé u autobusu se divili a říkali: „Pojďme do kostela. Farář to musí nahlásit biskupovi z Mostaru. Vždyť se stal zázrak!“

Sestra se v kostele posadila do lavice. Po několika písních, modlitbách a kázáních se blížil odjezd. Ve velkém zmatku, tak to vyprávěli faráři, při zpěvech, zapomněla při odchodu na hůl. Vystoupila z lavice, zapotácela se, hrozilo, že upadne. V tu chvíli ji někdo uchopil za paži a ona bez jakýchkoliv potíží kráčela sama.

Lidé byli velmi rozrušeni, upozorňovali faráře, že ona žena může sama chodit. Ale ten se bránil: „To není moje věc, to musí biskup z Mostaru, ten se tím má zabývat! Já na zázraky nevěřím.“

Uzdravení slepého muže

Jeden pozemský muž byl od narození slepý. Žil v domově pro nevidomé a mohl chodit jen se slepeckou holí nebo s pomocí druhého.

Tento muž měl sen, a jak se v budoucnu ukázalo, sen pravdivý: V 74 letech bude vidět! Dlouhý čas byl zcela slepý, protože karma se projevovala formou slepoty. Po 74 letech, zcela podle jeho snu, se karma rozpustila. Lucifer neměl žádnou nebo pouze malou moc

zabránit tomu, aby začal vidět. Je to dlouhá historie, z časových důvodů ji nesmím vyprávět celou. Proto to zkrátím.

Náš milý bratr, posilněn snem, se přihlásil do Medžugorie. Ale vedení ústavu bylo proti. Satan způsobil, že nebrali slepé, pouze ty, kteří špatně viděli.

On se však nevzdal, stále se modlil k Bohu, Kristu, Marii. Modlil se i k duchovnímu průvodci, nepřetržitě se modlil ke všem a to pomohlo: movitější zrakově postižená žena se za něho zaručila a uzavřela pojistku, takže vedení ústavu neneslo zodpovědnost. Modlitby pomohly a Lucifer, na Zemi zvaný Satan, musel najít jiný způsob, jak uzdravení zabránit.

Asi po čtyřech, pěti dnech bratr spadl a zlomil si levou ruku. Satan vyhrál, mohl by si někdo říct. Muž měl ruku v sádře, byl nejen slepý, ale dokonce i postižený. Situace pro něj byla bezvýchodná. Přesto se modlil dál. Tři dny před odjezdem se ozval synovec, budoucí kněz, a vzal ho na vlastní zodpovědnost s sebou. S tím vedení souhlasilo.

Ale Satan chtěl stále bezpodmínečně zabránit tomu, aby se stal vidomým, i on věděl o pravdivém snu, který slepý obdržel od Matky Marie. Satan je přece druhý nejvyšší, i když odpadlý, a má možnost se dozvědět, na co lidé myslí, když se modlí.

V Medžugorii snědl synovec nevhodné jídlo, dostal průjem a musel zůstat v posteli. Náš bratr zůstal sám a začal pochybovat.

Je těžké popsat jeho duševní stav, ale svému snu pořád věřil a víra ho nakonec přivedla s ostatními do kostela. Posadili ho na kraj, jeho slepeckou hůl dali bohužel na konec lavice.

V lavici se udělalo jedné ženě nevolno a musela vystoupit. Bratr horlivě vstal, zakopl o slepeckou hůl a obličejem spadl na tvrdou podlahu. Hlava mu začala krvácet. On se otočil, otevřel oči, a hle! Poprvé v životě viděl obličeje!

Lidé se kolem něho shlukli a žasli. Nikdo se na něj neodvážil sáhnout, dokud se nedostavila první pomoc i farář. Všichni byli dojati. Bratr poprvé v životě radostně vnímal denní světlo a tváře lidí. Po ošetření ho odvezli do nejbližší nemocnice. Tam zjistili silný

otřes mozku. Ruku měl opět, tentokrát víc nahoře, zlomenou. Ale viděl!

Tyto příběhy jsem vám měla předat na pokyn Ježíšovy Matky Marie.

A ještě dodatek. V době, kdy byl papežem Jan Pavel II., přišli na audienci sourozenci z jeho vlasti, Polska. Krajané, řekli byste vy. Chtěli vědět, zda by měli jet do Medžugorie, jaký má na to názor. „Jen tam jděte! Jsem velký ctitel Marie. Já tam bohužel nesmím.“ Zeptali se ho: „A proč?“ „Vatikánská kongregace pracuje velmi pomalu, zejména ve vztahu k Medžjugorii. A protože dosud neuznali tamní události za zázračné, nesmím tam.“ Samozřejmě se bratři na cestu vydali.

Mechanismus uzdravení

Nyní o 4., 5. a 6. dimenzi. Vy myslíte ve třech dimenzích, i čtvrtou trochu znáte, ovšem o ostatních nevíte nic.

Na Zemi se orientujete podle hmotných smyslů - hmatu, sluchu aj., ty vám zprostředkovávají skutečnost. Ale to nejsou fakta, jsou to chiméry.

Vše je vibrace, vše je energie a nakonec všechno je světlo. Když záření ze čtvrté, páté dimenze cíleně vstoupí do vaší trojrozměrné Země, odehrají se události, které nazýváte zázraky. Ovlivňují je také Boží poslové a občas, velmi zřídka i Satan.

Většinou takovým případům předcházejí pravdivé sny, vyslyšení modliteb atd. Dojde k nim však jen tehdy, pokud to dovolí karma člověka. Proto naléhavě prosím, vroucně proste Matku Ježíšovu a současně rozpouštějte karmu! Uvolňujte to nedobré, co jste vyslovili či vykonali, nač jste mysleli, jak jste se kdysi cítili atd. Pak můžete přijmout dary milosti, které Tvůrce připravil pro všechny, pak se dokonce můžete zázračně uzdravit. Pamatujte, že překážky, které tomu brání, jsou ve vás.

Bůh nechce, aby Jeho děti byly nemocné, nechce žádná nemocná stvoření! Nechce disharmonie v duši či těle. Pokud jste volní, jestliže

se řídíte vůlí Boží, pak máte šanci se zázračně uzdravit. Pokud důvěřujete Bohu, Kristu a jeho poslům, pak pro vás kněžna nebeská, Matka Marie, vyprosí od Krista, bývalého svého nazaretského syna, moc a sílu vás uzdravit. Pak tomu ani Satan nezabrání.

Žehnám vám jménem nebeské Matky, dávám sílu pro očistění vašeho nitra. Nechť každý osobně nastoupí nádhernou duchovní cestu domů. Tam již nejsou slzy, spory ni potíže s mocnostmi temna.

Jděte v míru. Nebeská Matka stojí při vás. Modlete se k ní a proste o pomoc!

PŘÍBUZNÍ V NADZEMÍ

Při prvním projevu jste si uvědomili, že jsem byl na vás poněkud tvrdý. Proč? Nesu zodpovědnost za vaši skupinu! Nemohu pouze hladit, chlácholit. Musím vás držet pohromadě. Nesu spolu s vašimi duchovními průvodci, duchovními přáteli a vašimi bývalými příbuznými za vás zodpovědnost. A vy máte povinnost vůči nim.

Nerozumíte, takže vysvětlím: Vše, co jste si v pozemském životě nedobrého vzájemně učinili a nenapravili, to si vaši příbuzní vzali do nadzemí. Takže ti, co žijí teď na oné straně, vás často prosí o odpuštění toho, co vám na Zemi způsobili. Proto je tak důležité při každém setkání odpouštět.

Musím to stále připomínat, jinak přijdete za mnou na onen břeh a nařknete mě: „Vždyť jsi nám to neřekl, tys nás neupozornil, že jsme stále svázáni se svým manželským partnerem a dětmi, se všemi z rodiny, kteří již odešli.“ Pokud jste to nenapravili, jste stále propojeni. Vaši milí na oné světlé straně se na vás dívají, pomáhají vám, dávají vám sílu zvládnout pozemský život. Neboť je i v jejich zájmu, abyste se vyvíjeli.

Mohl bych to říct i jinak, ale to byste neposlouchali, byli byste myšlenkami jinde. A to nechci! Chci, abyste si to tady plně uvědomovali, brali vážně i svá dobrá předsevzetí. Budete z toho mít obrovskou výhodu, stejně jako když si zapamatujete povídání o oněch dvou zázračných vyléčeních. Pokud nezapomenete, posílí vás to. I duchovní průvodce se skrze vaše svědomí snaží, abyste díky tomuto společenství dále rostli.

Nestupňujte své tělesné i duševní utrpení obavami, nepřijde-li větší ještě dnes či zítra. Netrapte se pochybnostmi, bude-li lépe nebo ještě hůře. Takové myšlení zvětšuje ve vašem těle i duši všechny těžkosti a obtíže, velmi je prodlužuje, činí vás slabými, bezmocnými. Pevná víra, že Kristus o každé tíži a bolesti ví a vždy ji odstraní ve vhodnou chvíli, zkrátí vaše utrpení víc, než si myslíte. Ono jak přišlo, tak odejde, protože nenajde živnou půdu pro svůj růst a působení ve vašem vědomí, v němž je pevně zakotvena jistota, že Bůh je s vámi, je vaší silou, pokojem srdce i tělesnou schopností pro každý krok.

Božena Cibulková

OBRAZCE V OBILÍ

Ptali jste se, zda obrazce v obilí mohou vytvářet také negativní síly.

Naše šetření prokázala, že není možné, aby čistě negativně nastavené, satansky působící síly mohly vytvořit v rostlinách obrazce této kvality. Je k tomu třeba speciální vyspělá technika, jež musí zachovat životnost obilí. Proto se působí elektromagnetickými silami. To negativní síly nedokáží.

Jiné by to bylo, kdyby se výše vyvinuté bytosti přidaly včetně své techniky na stranu satanských mocností. Což by bylo vlivem jejich svobodné vůle možné.

Kromě toho se objevily padělky od lidí, ti však obilí na poli polámali, způsobili škody.

Znakem působení výše vyvinuté techniky je to, že rostliny zůstávají živé a rostou dál, takže lze později obilí sklidit – protože bylo pouze ohnuté, ne však zlomené.

Každý obrazec v obilí má svoji informační výpověď, ovšem té lidé moc velkou pozornost nevěnují.

Nebudeme lustrováni podle toho k jakému světonázoru se hlásíme, ale podle toho, kolik lásky jsme dali, kolika lidem jsme s láskou pomohli, kolik citu jsme navršili na misku osobních vah, kolik zoufalých a nevědomých jsme pochopili anebo kolik příležitostí jsme nevyužili a využít mohli.

NEVĚDOMÁ MELITTA, PRODAVAČKA ODPUSTKŮ

Bratře Josefe, máš před sebou těžký úkol. Stojí tu žena, která spolu se svými stejně smýšlejícími se chce s vámi setkat. Ovšem, nevěřte všemu, co bude vyprávět. Obdarujte ji však láskou, pomozte jí se osvobodit ze svého zajetí. Za to vám děkuji, pomáhejte jí, prosím, ze všech svých sil.

V - vedoucí; D - duše

D: No konečně mám zase kolem sebe lidskou vůni. Dřív jsem cítila jenom hnilobu. Ani my nevoníme hezky. Poslouchej, všechno ti vysvětlím. Jmenuji se Melitta, to je mé umělecké jméno. Měla jsem dobře situované rodiče a ti mě dali dohromady s jedním svým známým. Měl málo, já mnoho. A pak se stalo, že on měl víc a já málo. Je vám to jasné?

V: Ano.

D: A hleďme, někdo se mnou mluví!

V: Jsem mluvčím skupiny, která tě se zájmem poslouchá.

D: Dobrá, budu vyprávět dál. Když už jsem nic neměla, můj přítel se vypařil. Velmi mě to ponížilo, ani jsem nebyla schopna chodit do společnosti.

Pak jsem sice měla dalšího přítele, ale protože jsem byla chudá, opustil mě. Nic ze mne neměl. Další můj známý byl vikář - znal se již s mými rodiči. Začala jsem ho zajímat. Ne tak, jak si myslíte, jinak. Měl sběratelskou vášeň, sbíral relikvie. Chtěl je předávat lidem. Jeho pozemský život se chýlil ke konci, a tak jsem od něho převzala sbírku včetně pokynů, co s nimi. Od svého nepracujícího manžela jsem se naučila navazovat kontakty a relikvie zpeněžovat.

V: A přitom jsi vydělávala peníze?
D: Jasně. A ne málo. Pomáhaly mi jeptišky. Lidé si s velkou radostí relikvie kupovali, protože v nich byly uloženy odpustky.
V: Byla jsi věřící?
D: Samozřejmě.
V: Opravdově jsi věřila v Boha?
D: Jasně.
V: Ale jak? Vždyť Ježíš se hmotnými věcmi nikdy nezabýval.
D: Dostala jsem od vikáře povolení tímto způsobem působit. On je přece osobnost. Napsal dopis, že se relikvie jeho jménem smějí rozprodat. Pak se společnost stane duchovní a duše se zachrání.
V: Takže zbohatnul vikář i ty. Je to tak?
D: Odmítám odpovědět. Melitta je umělkyně a ty mlčí, když jsou přitlačeny ke zdi.
V: Ovšem tys sem byla přivedena. Se svojí skupinou. Proč? Přistup k nám a vyprávěj.
D: Tak sladce mi to nebylo řečeno, jak ty mluvíš.
V: Jak tedy?
D: Jste v hnilobném pachu a máte na sobě hadry. Svědomí vás tíží. Zneužily jste relikvie a je toho víc.
V: Takže tě sem přivedly světlé bytosti?
D: Je to možné.
V: Něco si nám už řekla. Co od nás chceš?
D: Mám ještě nějaké kusy a ty chci prodat.
V: Oni vám řekli, že to musíš prodat a že tu najdeš chtivé lidi?
D: Jasně. Už to chápeš?
V: Ovšem tak to není!
D: Jak to?
V: Nás relikvie nezajímají. Ale pověz, řekly ti i světlé bytosti něco?
D: To nechme stranou. Potřebuji penízky.
V: Ale proto jsi sem nebyla přivedena. Zeptej se proč.
D: Zkoušíš moji trpělivost. Předpokládáme, že budeme prodávat. Chceme konečně pěkné šaty. Když chodíš v hadrech, lidé si od nás nic nekoupí.

V: Vy chcete hezké šaty?
D: Jasně.
V: Zeptej se těch světlých bytostí, zda je dostanete, když relikvie prodáte. Nebo vám již něco řekly? Jsi takto šťastná?
D: Ne!
V: Vidíš. A proto tě sem přivedly a řekly, že obdržíš poučení. Ale i ty sama musíš vnitřně chtít svůj život změnit.
D: Prosím, ať jsi kdokoliv. Něco se muselo stát, že máme dvě svědomí. Jedno je temné, souvisí s temnými postavami, které páchnou ještě víc než my. Ti druzí jemně voní. Něco se muselo stát, protože i jeptišky ve svém závoji běhají sem a tam a myslí si, že jsou ještě pořád jeptiškami. Ale máme jen ty roztrhané hadry. Co se to stalo?
V: Opustila jsi pozemský život.
D: Aha.
V: Takzvaně jsi zemřela. Uvolnila ses z hmotného těla a dostala ses do hnilobného prostředí. Tam jsi uvězněna.
D: A důvodem je svědomí? Že bylo špatné namísto světlého?
V: Řídila ses tehdy tím prvním, nyní máš užívat to druhé.
D: Dobře, rozumím. Pokud jsem tě dobře pochopila, už jako umělkyně nežiji.
V: Ne, na Zemi už nežiješ. Nevzpomínáš si, žes zemi opustila?
D: Ale jdi, co tě to napadlo!
V: Snad bychom ti to mohli ukázat…
D: (otočí se k ostatním přítomným bytostem) Teď dávejte pozor i vy! Postavte se sem, tam se nedívejte. Na mě koukejte!
V: Už nejsi žijící člověk. Mělo by se ti to ukázat -
D: - farář stojí nad hrobem a zcela jasně říká -
V: - co říká?
D: Drží kadidlo, houpá s ním nad hrobem. Ale já v něm neležím, nevidím se.
V: Řekl: Odpočívej v pokoji. Řekl to?
D: To bych zrovna netvrdila. Ale máme čekat na soudný den.
V: A co si myslíš, že to je?

D: Nevím. Slýchavala jsem to od vikáře.
V: Soudný den je okamžik, kdy si uvědomíš, že jsi přešla do onoho světa.
D: Takže jsem soudný den už prožila?
V: Ano.
D: A teď jsem postavena před volbu – buď příjemnější život či život ve hnilobě?
V: Ano, to můžeš teď rozhodnout. Proto jsi zde.
D: Potřebuji k tomu peníze?
V: Ne, pouze musíš litovat svých činů a prosit, aby ti Bůh tvé špatné skutky i uvažování odpustil. Když ty a tví kumpáni to budete myslet upřímně, odvedou vás do hezčích prostorů.
D: Kumpáni? Jsou to ctihodné sestry!
V: Nezlob se. Ony tě doprovázejí, že.
D: Ano, tak to má být.
V: Pokud budeš upřímně litovat, tak vás světlé bytosti odvedou do jiného života, ne do močálů.
D: Tak my všichni máme změnit postoj.
V: Ano, záleží jen na vás. Musíte svých negativních činů litovat a být ochotné odejít se světlými bytostmi.
D: Jenže to není všechno, co jsme vyvedly. Také jsme podváděly. Neprodávaly jsme jen pravé relikvie, některé jsme si přidělaly.
V: Padělaly?
D: Ano.
V: Tak toho bys měla také litovat.
D: Jak jinak jsme si měly přivydělat?
V: A získala jsi přitom pouze hnilobu, viď.
D: Ano.
V: Ale nelíbí se ti tam, chceš přece žít jinak.
D: To chceme všechny.
V: Když budete všeho upřímně litovat, umožní vám jiný život.
D: Pomalu, prosím. Máme odložit své zkreslené názory. Litovat svých skutků. Je to tak?
V: Víte, kdo vás doposavad ovlivňoval?

D: Asi chamtivost.
V: Zlé bytosti.
D: „Můj Bože, proč jsi mě v této situaci opustil?“ mohla bych se ptát. Vždyť já věřila těm druhým. Pojďme zpátky, rychle. Jsem unavená, musím mluvit slabě. Co uděláme?
V: Budeme Boha prosit o odpuštění.
D: Uděláme to společně. Ale kdo převezme zbytek relikvií?
V: To neřeš. Nech je ležet a odejdi.
D: Naše srdce na nich ale lpí.
V: S sebou si nemůžeš vzít nic.
D: A hříchy kvůli relikviím nám budou prominuty? „Mýlíš se,“ říká jedna bytost. „relikvie žádné hříchy neodpouštějí. Ty musí každý odčinit sám. Ba, musí dokázat ještě víc – být příkladem, aby další nehřešili.“ To ovšem vikář neměl pravdu. Pomoz nám, Bože. Věřily jsme v Tebe, alespoň ze začátku. A nyní se vracíme zpět ke Kristu. Rozuměly jste? Pane, litujeme. Vždyť tvá láska je bezmezná. Láska spočívá i v tom, že za to, co jsme vyváděly, žijeme život bez světla, v temnotě, hnilobě a puchu. Ale my chceme vonět. Prosím, ať to dokážeme. Zapomeňme na své špatné činy. Nestarejme se o relikvie. Ať si je vezme, kdo chce. Milé sestry, byly jsme svedeny. Já to začala, lituji, že jsem vás svedla. Pojďme cestou, kterou určil Kristus. Půjdeme nyní s anděly tam, kde to napravíme. A budeme chránit pravdu. Bože, pomáhej nám s tím. Litujeme! Litujeme! (opouští médium)

Když nechceme být vedeni, budeme vlečeni.
Jan

POSEDLOST

Posedlí lidé se různě chovají, ale původ problému je stejný. Působí je nedobré duchovní bytosti – démoni - a souvisejí často s minulými životy.

Znakem posedlosti jsou silné averze, ježení chlupů a boj proti všemu, co souvisí s Bohem, Kristem, anděly – s jejich obrazy, sochami, písemnostmi, křížem apod. Posedlí lidé se snaží tyto předměty zničit, a pokud by je někdo nutil vstoupit do kaple či kostela, budou se velmi bránit. Když exorcisté bez jejich vědomí přidali do nápoje pár kapek svěcené vody nebo do jídla částečky hostií, okamžitě nápoj vylili a jídlo vyhodili. Jednají tak rychle, že ostatní nestačí zareagovat či tomu zabránit. Takové paranormální schopnosti nemohou vycházet z jejich psychiky. Jsou způsobeny schopností podívat se zpět či vysokou jasnozřivostí. Čím vyšší postavení má démon v Satanově říši, tím více znalostí je schopen předat. Posedlý člověk dokáže hovořit, klít, nadávat řečí, kterou nezná, mluví latinsky, starou řečtinou, dokonce byl zaznamenán latinskoamerický dialekt.

Pokud byla snaha se domluvit s posedlým touto cizí řečí v hypnóze, nebyla úspěšná.

Nyní přejdeme k nejzávažnější posedlosti, tedy Posedlost Satanem, kdy obsazení dotyčného člověka vykonává osobně pán temna. Je třeba rozlišovat mezi obsazením bývalými pozemskými bytostmi zneužitými démonickými silami a démony pomáhajícími Satanovi se samotným pekelným knížetem. Tuto skutečnost je nutné posuzovat bedlivě, zorientovat se v tom dokáží pouze duchovně vzdělaní a jasnovidní lidé.

V dogmatice je Satan, bývalý nositel světla, označován za Lucifera. Byl mladším bratrem Krista, vstoupil tedy do života po Kristovi. Chtěl Ho však sesadit a zaujmout Jeho místo. To se mu nepodařilo, Boží vůli nedokáže žádná bytost změnit. V důsledku toho musel žít se svými přívrženci v podzemí, tam jim vládl.

Někteří z démonů se pokusili z tohoto hrůzného režimu utéct. S velkou námahou a za dlouhou dobu vývoje se jim podařilo stát se pozemšťany. Proto se také Satan na Zemi často objevoval, chtěl tyto dezertéry opět vtáhnout do své říše. Jim zase samozřejmě pomáhal Kristus a jeho poslové, vždyť Kristus se Satanem bojuje o každou duši. Tento boj je popsán v záznamech knihy Jób.

Speciální místo zaujímá v satanovském kultu tzv. zasvěcení Satanem, při něm často vydává rozkazy on sám. Důležitým momentem tohoto rituálu je upsání se krví o převzetí duše. Proč je to pro démony a Satana tak důležité?

Krev člověka je nositelem ódové, životní síly. Potřebují ji na podporu satanského působení. Proto, aby tekla krev, se posedlí na příkaz pořezávají či si působí jiná zranění. Z ran je jim pak odčerpávána životní síla.

Chceme ještě poukázat na chtivost posedlých po bohatství, sexuálních prožitcích atd. Temné mocnosti mají schopnost určité lidi během satanského zasvěcení naprogramovat na posedlost a pak ovládat. Tyto skutečnosti se v dnešní době objevují stále častěji. Démoničtí vyškolenci dokážou manipulovat hmotou, takže lidé, kteří se jim upsali, získají některé hmotné přednosti. Později však za ně samozřejmě démonickým dárcům zaplatí.

Tito ubozí lidé se dobrovolně zřekli vlastní vůle a na rozkaz dělají některé skutky: například posedlý několika bodnými ranami ubodal svého kamaráda. Do protokolu pak nahlásil, že mu to nařídily energické hlasy. Pamatujte Ježíšovo varování: „Jako řvoucí lvi se míchají mezi lid a pokoušejí se spolknout každého, kdo jim naslouchá“. Proto radíme: Braňte se již od začátku! Cvičte se důvěře v Boha a následujte učení lásky Krista; to je bezpečná cesta k duchovní svobodě. Na ní závisí vaše světlá budoucnost v nadzemí.

NEVĚDOMÝ JÁNOŠ

Během minulého sdělení začal jedné sestře zvonit mobil a mnozí mysleli, že přestanu hovořit. Mluvil jsem však dál a nyní se vám chci omluvit, že jsem nepřestal. Dotyčná sestra se však nemusí trápit. Duchovní bytosti od určitého vývojového stupně totiž umějí neslyšet, pozemské tóny nevnímají. I vy se to naučíte, pokud budete chtít.

Promluvím o vážné události, která nehezky skončila. Teprve nedávno odešel z pozemského života jeden ze tří mladých mužů ze sousedního státu. K němu se pak přidali i další sourozenci, kteří učinili něco podobného a rozloučili se se životem.

Prosím nyní o vaši pomoc a vaše paprsky lásky. Darovanou sílu lásky později dostanete zpět - nejen od duchovního průvodce, ale i od těch, kteří se osvobodí. Také ti vám budou podle svých možností během vašeho života na Zemi pomáhat. Děkuji.

V - vedoucí; D - duše

D: Jánoš, Jánoš, Jánoš chce ke světlu! Umím trochu německy a díky mé babičce se ještě zlepšuji. Dostávám pomoc, abych mluvil vaší řečí. Jsem totiž rodilý Slovák. Jánoš má málo peněz a měl málo peněz. Jánoš a jeho přátelé a mnoho dalších bratrů a sester přišlo, aby obdrželi světlo. Jánoš je zločinec. Ale ne velký, jenom docela malý. Co se svými přáteli udělal? Byli jsme tři mladí kluci. Mně bylo 16 a byl jsem nejmladší. Kamarádům bylo 18 a 19 let.

Protože jsme nechtěli pracovat, vyhlídli jsme si jednoho movitého muže, právě měnil peníze na eura. Sebrali jsme odvahu a pronásledovali ho. Jeli jsme na mopedech, ale on měl silné auto. Nestačili jsme mu. Pak ale musel čekat u závor. Kousek dál už byl jeho dům. Byli jsme u cíle, ovšem vila byla obehnaná přes 2 metry vysokým železným rezavým plotem. Říkám to proto, že jsem díky němu zemřel.

Rozhodli jsme se eura ukrást, čekali do tmy a byli tak hloupí, že jsme chtěli zrezivělý plot přelézt. Protože jsem byl nejmladší a nejlehčí, rozhodli se kluci, že ho přelezu první a pak jim otevřu bránu. Celá rodina se chystala na dovolenou, nosili do auta a přívěsu věci. To jsme považovali za velkou šanci. Bohužel to dopadlo jinak.

Zůstal jsem viset za kalhoty na hrotu plotu a kamarádi mi nebyli schopni pomoct. Zrezivělé hroty se mi zapichovaly do zadku a já křičel a plakal. Pak přiběhli dva obrovití psi. Krvácel jsem, volal o pomoc, ztrácel vědomí. Kluci utekli. Pak kalhoty praskly a já spadl mezi psy. Co udělali? Pokousali mě k smrti. Pak už tomu moc nerozumím. Ani nevím, zda kamarádi ještě žijí. Já žiju, ale chci ke světlu. Mohu mluvit s někým, kdo mi k němu pomůže?

V: Já bych s tebou chtěl mluvit.

D: Kdo jsi?

V. Jsem zástupce lidí, kteří dosud žijí na Zemi a chtějí žít tak, jak učil Ježíš.

D: Jen žádného faráře či kněze!

V: Ne, nejsem ani kněz, ani pastor. Chceme ti pomoct, ale řekni nám jak.

D: Vím, že nejsem mrtvý, to mi už bylo vysvětleno, ale chci ke světlu.

V: Ano, nejsi mrtvý. Existuje dvojí smrt, duchovní a pozemská. Tys zažil tu pozemskou - zabili tě psi. Ale něco se stalo. Tvůj duch s duší přešly do jiné říše a odtud jsi byl se svými kamarády přiveden sem k nám. Abys zde vyprávěl svůj příběh. Pokud svých činů lituješ, můžeme ti pomoci. Pak tě světlé bytosti odvedou tam, kde dostaneš pomoc.

D: Moc dobře ti nerozumím. Ale rád bych, abys věděl, že ke světlu chci. Existuje ještě pár nezákonných věcí, které jsem provedl. Byl jsem opravdový zločinec.

V: Zloděj, ne zločinec. Je ti to líto, že ses tak choval?

D: Samozřejmě. Ale chci ke světlu, pryč z temnoty!

V: Pokud budeš svých činů z celého srdce litovat, stane se tak. Pak tě tvůj ochranný anděl… vůbec, byl jsi věřící? Věříš v Boha?

D: Babička mi o andělích vyprávěla, měla i obrázky. Ale já tomu nevěřil, doma mě vychovávali jinak.

V: Jenže babička měla pravdu.

D: Jánoš je vagabund. To bylo pořád: Jánoši, ty se hodíš tak akorát pro okrádání druhých, Jánoši, zase jsi něco provedl. Už v devíti letech jsem se vloupal do obchodu a tam kradl. Také auta jsem odcizoval. Ale teď chci ke světlu!

V: Uplynuly již 3 roky. Chceš ke světlu a lituješ svých činů. Pak popros Boha a duchovního průvodce o odpuštění.

D: Proč ale ukazují na mé činy? Dělal jsem to víceméně z hladu. Nechtěl jsem pracovat, ani jsem se nevyučil.

V: Musíš upřímně litovat a budeš odveden ke světlu.

D: Už se nenechám od andělů strážných trápit.

V: Kdeže, tohle nejsou andělé, jsou to zlé bytosti, které ti všechno našeptaly. Opravdový anděl je bílý a zářivý.

D: Jejda, teď jednoho vidím!

V: Toho jsi stále zapíral a přitom byl stále připraven ti pomáhat.

D: To mě mrzí! Ach, to mě mrzí! Jde z něho pěkná, příjemná síla i k vám, kamarádi. Jen pokračuj, dělá mi to moc dobře. Lituji, lituji, lituji! Už nic neprovedu, nic, co by se Bohu nelíbilo. A nyní Jánoš.....(opustí vypůjčené tělo média)

Mluví-li někdo o tobě špatně, nechť tak mluví, je mu to dovoleno. Ty ale žij tak, aby mu nikdo neuvěřil.

Nyní vám chci vysvětlit, co se právě odehrálo. Záměrně jsme s našimi duchovními přáteli, kteří se o tyto duše starají, shromáždili hodně těch, kteří jsou teprve krátce na onom světě.

Na Zemi byl Jánoš sveden a s následky se potýkal i v nadzemí. Domníval se, že vidí anděla strážného, ovšem byly to temné bytosti. Pak zde od vás, moji milí, začal nabírat sílu. Dostal tolik síly a lásky, že nakonec ani jinak nemohl, byl světlem přemožen a myslel si, že už je ve světle. V podstatě to tak bylo, protože ho zasáhl světelný kužel jeho duchovního průvodce. Cítil se svobodný, volný, a proto odešel. To na vysvětlení, proč to tak náhle skončilo.

Nyní ode mne dostanete na prázdniny dárek. Je to druh osobní modlitby. Každý ji může říkat dobrovolně, svými slovy. Modlitba je záchytné lano, kterého se můžete v nouzi chytit a ono vás vždy povytáhne výš.

Směřujte myšlenky k nebeskému Otci, používejte své vyšší já, nepřipouštějte rozumové myšlení.

Otče náš, promiň nám smrtelný hřích odpadu od Tebe. Promiň naši nevěru, nelásku a neposlušnost. Promiň naše přestupky proti zákonu lásky a nezájem o jejich následky. Nejsvětější Otče, promiň mi, že jsem se tak málo, a někdy vůbec nekontroloval, takže ke mně mohly negativní bytosti, vzaly sílu, užily k mojí škodě a v neprospěch mých sourozenců. Prosím, odpusť. I já všem odpustil. Odpusť tedy také mně!

Nejsvětější Otče, opatruj nás před novým pádem. Posílej nám pomocníky. Dobrovolně se hlásím i já do služby a prosím za všechny, co se také hlásí.

Promiň nám, prosím, že jsme ještě nedosáhli toho, co jsme slíbili. Dej nám odvahu, sílu, vytrvalost a další příležitost vše dokončit a napravit.

Nejsvětější Otče, promíjej nám neustále, neboť jsme často nevědomí a nepoznáme, že jsme opět upadli do pokušení. Děkujeme Ti za milost, za pomoc a hlavně za Tvou lásku. Otče lásky, ať Tvá nejsvětější vůle rozhodne, zda to brzy pochopíme. Vůle Tvá je měřítko pro vše. Děkujeme, že jsme to směli poznat. V lásce Tvé na Zemi bojující děti!

Pane můj, v mém nitru žijící a zářící, buď vítán ve svém jménu, v chrámu mé duše a Tvém království.

Tvá vůle je i mou, já našla v sobě Tvoji lásku, a dělím se tak s Tebou o denní chléb a s každým úderem srdce mého hledám lásku i v očích bližních svých.

Dopřej svobody zraku mému, abych cestu do Tvé náruče viděla jasně ozářenou, vždyť vím, že ve *Tvém království je místa pro všechny.*

Ty jsi můj život i má láska a provždy. Amen.

UDÁLOST O LETNICÍCH

Milí sourozenci, promluvím o době, o níž se můžete dočíst (Skutky apoštolů 1. a 2), já ji ale budu líčit volně podle ducha, ne dle mrtvých písmen, neboť duch žije, litera však ne.

Jedenáct apoštolů se shromáždilo na Olivové hoře a Spasitel, Ježíš Kristus, se jim již mnohokrát zjevil. Také s nimi žil, jedl, staral se o ně, a tak ziskali k němu důvěru.

I řekl jim: "Mír s vámi. Tak jako můj Otec vyslal mě, posílám i já vás do celého světa: učte všechny národy. Nyní však ještě zůstaňte v Jeruzalémě do doby, než vám pošlu Utěšitele, kteří vás budou směrovat, vést a dávat potřebná slova – vždyť budete vlečeni před krále, soudce, místodržící a jiné sloužící pozemských osob. Ale neobávejte se, budu s vámi já i duchovní svět." Apoštolové se mezi sebou dohadovali, Ježíš přesně věděl, nač se ho chtějí zeptat. Pak to Petr vyslovil: "Pane, kdy opět zřídíš izraelskou říši?" Mínil tím pozemskou říši Izrael, stát, který by byl osvobozen od Římanů. Ježíš však pravil: "Sešlu duchovní svět Boží! O pozemskou moc Izraele se nestarejte, ta není důležitá. Zajímejte se o duchovní království, to působí a žije nad vámi i ve vás. "

Pak nastal historický okamžik. Jest psáno: Připlul zářivý oblak, zahalil Pána, zvedl se, učedníci se dívali vzhůru - On jim zmizel z očí. V ten samý okamžik se zjevili dva bíle odění muži zářiví jak sníh a pravili: "Muži z Galileje, proč se pořád díváte do nebe? Ježíš z Nazaretu, Kristus, k vám opět přijde tak, jak jste ho viděli odejít." Apoštolové se zachvěli strachy, obávali se stejného osudu, jaký měl jejich Pán.

Neměli ještě odvahu ani sílu otevřeně svědčit o pravdě, kterou je Pán učil. Ukryli se v domě. Petr promluvil jménem všech: ”Není dobré, že je nás jen jedenáct. Poprosíme Pána, aby po vyloučení zrádce doplnil naše řady a bylo nás zase dvanáct.” Radili se, modlili, kdo by jím měl být. Duchovní svět chtěl, aby to byl někdo, kdo již mezi učedníky byl, Kristovo učení znal, byl svědkem jeho zázrakú a vzkříšení. Nabízeli se dva: Barnabas, příjmením Justus, a Matěj. Apoštolové nevěděli, komu mají dát přednost, i losovali a vyhrál Matěj.

Pak již čekali na seslání Utěšitele, jak Pán slíbil. Svatodušní svátky se blížily, Židé je slavili v Jeruzalémě, sešel se zde velký počet.

V noci kolem druhé hodiny ranní to začalo v městě hučet a bouřit. Zvuk vycházel z domu, kde byli shromážděni apoštolové s Ježíšovou matkou. Ve městě vznikl zmatek a lidé spěchali k tomuto domu. Zvenčí byly vidět ohnivé jazyky a plameny a lidé nevěděli, co to znamená. Do všech uvnitř domu vstoupil Duch svatý. Posilněni a zasaženi Duchem, vyšli apoštolové plni odvahy a síly ven a mluvili jazyky, které dostali od Ducha svatého. Hovořili k Peršanům, Syřanům, Mezopotámcům, Kypřanům, Egypťanům a Židům, ke všem, kteří se zde shromáždili. A oni se divili. Ptali se, jak je možné, že hovoří jejich mateřštinou. Pro jedny to byl dar Boží říše, a tedy důkaz, jiní se však zlobili: ”Napili jste se mladého vína!” Petr, popíchnut těmito slovy, hlasitě zvolal: ”Muži Izraele, vy jste Toho, koho Bůh poslal, zavraždili! Jeho krev proto poteče po nás i našich dětech. Bůh dodržel svůj slib, neboť řekl Davidovi: “Ze tvých beder uložím do kolébky potomstvo Božího syna.” To dodržel, i to, že my dnešní den obdrželi Ducha svatého.“ Mluvil dál a všichni byli plni bázně, chválili a oslavovali Boha. Ptali se apoštolů: “Chceme také dostat Svatého ducha, co máme udělat?” Petr odpověděl: “Změňte myšlení. Zachraňte alespoň sebe, když se zkažený národ nechce nechat zachránit.”

Tak vzniklo společenství tří tisíc lidí, které se nechalo pokřtít. Ve všech začal působit Duch svatý - duchovní svět je vedl a řídil. Bohatí dávali chudým, chudí pomáhali s láskou bez nároku na odměnu a společenství prosperovalo.

Milí sourozenci, jaké z toho plyne ponaučení? Je toho hodně a rád osvětlím:

- Kdo je onen Duch svatý? Není to třetí boží osoba, nýbrž celek čistých nebo do čistoty se navrátivších duchovních bytostí, jež dosáhly božské dokonalosti!

Kristus se stal králem duchovního světa poté, co řekl: "Mně byla dána moc na nebesích i na Zemi." Otec mu předal veškerou moc, a tak mohl dodržet slib, že vám pošle Utěšitele – specialisty z duchovního světa připomínající vše, co Ježíš učil, co nabídl. Z tohoto úhlu pohledu se stal Kristus králem duchovního světa s výkonnou mocí. Tu v sobě soustředil, duchovní svět ho proto uznává a slouží mu. A tak právem řekl: "Sešlu vám duchovní svět Boží."

Milí sourozenci, mnozí z vás tomu nerozumí, protože si myslí, že existují Tři božské osobnosti. Neřekl ale Otec: "Kromě mě nemáte vyznávat žádné bohy. Já jediný jsem opravdový Bůh!"? Toto je skutečnost, která platila jak dříve, tak nyní. Proč ho lidé dělí! To my nemůžeme pochopit.

- Chci osvětlit i to, proč Pán řekl: "Zůstaňte v Jeruzalémě do doby, než vám pošlu vysoký duchovní svět."

Pán s jistotou věděl, že apoštolové mnohé překroutí – to, co viděli, slyšeli i co mají říkat. Věděl, že temné mocnosti mezi nimi už zasely nesourodost. Vidíte tu Jeho moudrost, velikost a předvídavost? Nechtěl, aby zakládali učení založené na lidském rozumu nebo na pouhých vzpomínkách. Proto řekl: "Duchovní svět vám připomene vše, co jsem vás učil a nabídl." Neboli ani Bůh, ani Kristus se nespoléhají na lidská slova, na rozum člověka. Záleží jim na tom, aby slova vyjadřovala duchovní pravdu.

Duchovní svět působí, kde On chce, ne tam, kde chcete vy, či tam, kde mu to chcete předepisovat.

- Chci osvětlit také to, jak je možné, že apoštolové mluvili tolika jazyky, že jim všichni shromáždění rozuměli.

Je to jednoduché. Ježíš vychoval své apoštoly jako čistá média! Duchovní svět pak vstoupil do apoštolů a předal vše, co měli říct. Lidsky řečeno, aby posluchači rozuměli, co má jejich duši spasit, mluvili tito obyčejní lidé - rybáři, řemeslníci v hlubokém tranzu.

- Poslední, co rád vysvětlím, jsou tzv. ohňové jazyky.

Bylo to k ránu, ještě trochu chladno a tma, a tak byla ódová síla zhuštěna. Proto bylo možné vidět duchovní bytosti v podobě plamenů či ohňových jazyků. Apoštolům, coby médiím, byla navíc ódová síla dočasně vzata, proto to bylo možné vidět jako oheň.

H: Mezi zákony věčné patří zákon solidarity. Říká, že každá výše vyvinutá duchovní bytost pomáhá těm, kteří se prozatím nacházejí na nižší úrovni. Jednají tak duchovní učitelé - Boží poslové, chovají se tak vyspělé bytosti inkarnované na Zemi, počíná si tak pozemská maminka vůči svému batolátku.

M: Nemůžeme sice zákon karmy obejít, ale můžeme dostat pomoc. A že se nám jí dostává na každém kroku, je z našich životů patrno. A že my na ni nebudeme hřešit, a co to dá, se budem snažit žít v souladu s Božími zákony, o tom jsem přesvědčená. To nevadí, že se to vždycky nepodaří - Ten, co řídí naše kroky, se k nám chová jako ta zmiňovaná maminka k batolátku - usměje se a natočí nás správným směrem. A několikrát to zopakuje, když ho poprosíme. A my poprosíme.

z diskuse na youtube

NEVĚDOMÁ CONNY

V: vedoucí; D: duše

D. Jmenuji se Conny. Užívám si na Zemi dny s kamarádkami a kamarády. Je mi 18 a vlastně se nemusím vůbec o nic starat. Moji rodiče mají vše a já od nich také všechno dostanu. Proč bych se tedy měla namáhat prací a vyděláváním? Mám dobrou mámu, co se o mě stará, otec nosí domů dostatek peněz.

Měli jsme nádhernou vilu. Otec si přál, abych udělala maturitu, a když se tak stalo, dostala jsem za ni sportovní vůz. Byla jsem také u jeptišek ve výchovném klášteře a tam nás učili o duši, Bohu a Kristu.

Ovšem po maturitě jsem to měla těžké. Měla jsem sice všechno – milou matku, mladší sestru, spoustu přátel a otec mi dával všechno, nač jsem si vzpomněla, ale začínala jsem mít deprese. Prý moje duše neměla prostor k vzepnutí se k lásce. Vím to, klášterní sestry mě o tom poučily. Ale uprostřed majetku jsem byla osamělá a necítila se dobře. A pak jsem si našla přítele.

Jednoho dne jsem měla pocit, že se mnou něco není v pořádku. Šla jsem k lékaři a ten zjistil, že jsem těhotná! To jsem vůbec nepotřebovala! Conny si chtěla užívat, být šťastná. Neodvážila jsem se to někomu říct a rozhodla se nechat si tajně dítě odstranit. Je těžké popsat, jak strašně jsem se pak cítila. Byla jsem nesnesitelná k rodičům i okolí. A když se mi začali vyhýbat, rozhodla jsem se svůj život ukončit. Zrovna jsem jela autem, když mě tato myšlenka napadla. Přestože jsem si myslela, že se to nemůže podařit (měla jsem v autě airbagy), vyhlídla jsem si u cesty kaštan. Měl mě z depresí vysvobodit. Ve skutečnosti to bylo ještě horší.

Je tu vůbec někdo, kdo se mnou bude mluvit? To musím mluvit pořád jenom já?

V. Já bych tě rád oslovil.

D: Kdo jsi?
V. Jsem mluvčím skupiny lidí žijících na Zemi.
D. Můžeš nám říkat Conny, (ukazuje na bytosti vedle sebe) Melitta, Jakob a Ferdinand.
V: Dobrá.
D: Má duše trpí. Chápeš to?
V: Kdo tě přivedl?
D: Na jednu stranu mám radost, že tu jsem, ale na druhé straně se stydím za to, co jsem provedla. Měla jsem to dítě přívést na svět a vést spořádaný život tak, jak mě to učili. A žít v Bohu. Ale byla jsem zaslepená a nemohla se myšlenky na sebevraždu zbavit.
V: Někdo tě ovlivnil. Podívej se na mě! Někdo ti našeptal, abys najela na strom! Nebylo to tak?
V: Vím jenom, že jsem zůstala sedět ve vraku auta a všude byla krev.
V: Bylas bez sebe a nevěděla, jak dál.
D: Nic hloupějšího jsem nemohla udělat.
V: Podivej se ještě jednou na místo nehody! Někdo tam přišel a vytáhl tě z těla. Podivej se!
D: Kdopak jsi? Musíš mi to vysvětlit. Chci se zbavit pocitu viny. A moji přátelé taky!
V: Zbavíš se ho, když budeš svého činu litovat! Život ti dal Bůh a nebylo správné si ho brát.
D: Mám vůči otci a matce špatné svědomí. Jak je to možné? Když věřím v Boha a jeptišky mě všechno naučily, proč Bůh nezasáhl a neřekl: “Stop!”
V: Dostala jsi od Boha svobodnou vůli. Sama si o všem rozhoduješ.
D: Nebylo mi ani 20 a celý život byl přede mnou. Kdo mě do toho všeho zatáhl?
V: To máš právě zjistit. Dávej pozor. Někdo ti to našeptal!
D: A teď mám ještě horší svědomí než dřív.
V: Bylas věřící. A pokud řekneš: “Lituji z celého srdce, že jsem si vzala život, který mi daroval Bůh,” pak ti mohu pomoci.
D: Dobrá, ale předtím ti ještě chci něco říct. Klečela jsem před mámou, ale asi mě neviděla. I před tátou a všemi ostatními a prosila

o odpuštění. I u hrobu jsem je prosila. Už opravdu nevím, co mám ještě udělat!

V: Boha musíš poprosit o odpuštění.

D: Tak proč to dopustil! Proč mi nestrhl volant?

V: Bůh nás poslal na Zemi, abychom se osvědčili. Ty sama se rozhoduješ pro dobro nebo zlo, máš svobodnou vůli.

D: Ano, ale ty mi nerozumíš! Věřím tomu, co mi říkáš, ale já nemohla jinak! Byla jsem fixovaná jen a jen na ten strom!

V: Možná se dozvíš, co to způsobilo - máš vedle sebe světlou bytost, ta ti to poví.

D: Tyhle světlé bytosti nás sem přivedly. Ale odpověz, proč se mi to stalo a proč se toho nemohu zbavit?

V: Nevěřila jsi totiž opravdově, že život ti dal Bůh a že pouze On ti ho také může vzít.

D: Aha, rozumím. Chci si to v hlavě srovnat. Opravuj mě, pokud se spletu. Takže život jsem dostala od Boha -

V: Ano.

D: Rodiče mi dali hmotné tělo -

V: Tak je to.

D: Dali mi kvalitní vzdělání i víru v Boha. Žila jsem v hojnosti a nepřemýšlela, odkud ty peníze jdou. A udělala jsem chybu, že jsem se oddala příteli. Ovšem to zoufalství, které přišlo, které mě ovládlo, neschopnost nemyslet na nic jiného než na ten strom – tomu nerozumím, to si vysvětlit nedovedu.

V: Byly to temné bytosti, které ti to našeptaly. Namluvily ti, že je to jenom tvá vina a tys jim uvěřila. Měla jsi myslet na Boží lásku a prosit o prominutí.

D: Správně. Právě jsem to zahlédla – byla to odplata!

V: Za něco v minulém životě, že je to tak?

D: Ano, teď to vidím. Byla to odplata toho, koho jsem přivedla až k sebevraždě. Teď to všechno vidím! A zlé mocnosti mu daly sílu k odvetě. A proto teď on i já se svými přáteli jsme poutáni k Zemi. Je to tak, rozumím tomu dobře?

V: Ano. Ovšem ty už nechceš být vázána, chceš se osvobodit, viď?

D: Jsem ubohost sama. Rozumíš?
V: Cítíš se strašně a chceš to změnit. A to je nyní možné, protože upřímně lituješ, že sis vzala život.
D: Tak jednoduché to ale není. Nejdřív prý musím já jemu odpustit a pak může být i odpuštěno mně .
V: To říkal i Ježíš. Když odpustíš druhým, může být odpuštěno i tobě.
D: Takže nejprve musím odpustit tomu, koho jsem v minulém životě přivedla k sebevraždě -
V: - a on ti to oplatil tím, že zase tebe přivedl ke smrti.
D: Těm, kteří ho k tomu dohnali, tedy těm temným sice mohu také odpustit, ale to mi bude k ničemu. Protože oni u svého konání zůstanou.
V: Když odpustíš, nemusíš se o nic dalšího starat.
D: Takže tomu muži, kterého jsem dohnala ke smrti -
V: - tomu musíš odpustit.
D: Víš, já byla i v onom životě bohatá, měla jsem tituly a zámek. Ale on byl chudý. Pustila jsem ho k vodě kvůli knížeti. A to ho zničilo.
V: Vzal si život?
D: Ano. A neodpustil mi a s pomocí demonů zničil můj život.
V: Ovšem ty řekni, že mu odpouštiš, co ti provedl, a ať se připojí ke své světlé bytosti a jde jinou cestou.
D: Ještě mě zajímá, když jsem zmoudřela - má on stále nade mnou moc?
V: Pokud mu odpustíš, tak už ne.
D: Aha. A koho že mám poprosit?
V: Boha. Musíš říct: Dávám tuto záležitost pryč. Chci, aby šel svou cestou, a přeji mu jen dobré. Budu šťastná, když budu smět se svými přáteli následovat bytosti světla.
D: Kdyby to bylo tak jednoduché. Jedno musím vykonat sama. Přiveďte toho muže z minula ke mně.
V: Co říká? Je u tebe?
D: Ještě ne, ale už ho přivádějí. (vstoupí do média)
Artur: Conny, to nejde, abys najela do stromu a byli bychom si kvit. Ty mě ještě musíš odprosit, protože tak se to v naší společnosti sluší.

D: Milý Arture, odpusť mi, prosím! Odpusť! Ať je to mezi námi zase dobré. V budoucnu budeme spolupracovat, pomáhat ostatním. Prosím, pomoz mi, ať se oba osvobodíme!

Artur: Slibuji, že ti podám ruku, ale už nikdy nevstupuj do mého života! Odpouštím ti, ale nechci mít už s tebou nic společného! Zklamalas mě, ale žij spokojeně.

V: To je jeho věc, jeho odpovědnost.

D: Milý Arture, ze srdce ti děkuji za tvou velkorysost. Já to způsobila, tak promiň. Pak i Bůh promine nám. A když si to přeješ, už do tvého zivota nevstoupím. Bůh nám dá sílu, abychom mohli být zde šťastní. Přátelé, už jsem dost vytrpěla a vy též. Chceme to odčinit a budeme vší silou pomáhat těm, kdo jsou na Zemi v nesnazich. Ať nám v tom napomáhá Bůh. (opouští zapůjčené tělo média)

Peníze jsou dobrým služebníkem, ale špatným vládcem.

Milí sourozenci, teď jste zažili na vlastní kůži, jak během poměrně krátké doby může do média vstoupit jiná osobnost. Zde to byl Artur. Mluvil silnějším hlasem oproti Conny, i svým temperamentem se od ní odlišoval. Takhle se nám to povedlo poprvé. Pomohly tomu vaše harmonické, silné vibrace, za což vám děkuji. Jsem rád, že jste přispěli k tomu, aby tato nevědomá duše pochopila.

Neexistuje režisér, který by přišel nepřipraven, a my, Boží poslové, pracujeme stejným způsobem.

NAŠE ZKUŠENOSTI

Jako malé dítě jsem ráda stonala. Ptáte se proč? Chodila za mnou světýlka. Vždy, když jsem stonala, tak na stropě v místnosti, kde jsem ležela, tančila. Bylo jedno, jestli byl den, nebo noc, prostě tam byla. Mohla jsem se na ně dívat celé hodiny a nikdy mě neomrzela. Byla legrační. Ukazovala jsem je i mamince, ale ta nic neviděla a hned mi měřila teplotu. Prostě je nikdo jiný neviděl. Jako starší dítě jsem je už nespatřila.

Další příhoda je z doby, kdy jsem chodila na učiliště. Bylo mi 16 let, když mi maminka umřela na rakovinu. Den před smrtí, to byla neděle, jsem jako vždy odjela vlakem na internát. V noci se mi zdál sen. Přišla ke mně maminka a řekla mi, že je úplně zdravá. Vypadala krásně a byla veselá. Měla jsem takovou radost. I když jsem se vzbudila, bylo mi krásně a snu jsem věřila. Chystala jsem se do školy, ale ve dveřích vychovatelny už na mě čekala vychovatelka a oznámila mi, že mi umřela maminka, abych hned jela domů. Nechtěla jsem jí věřit, vždyť se přeci uzdravila, v noci mi to řekla. Maminka se prostě se mnou přišla rozloučit, opravdu už jí bylo dobře.

Další a nejzvláštnější věc se mi stala, když mi zemřel manžel. Ve chvíli smrti jsem byla s ním v nemocnici a držela ho za ruku. Po smrti mezi slzami jsem koukala ke stropu a říkala mu, ať tam všechny pozdravuje. Nic jsem ale neviděla a nic se nedělo. Zařizovala jsem pohřeb, který proběhl, a pár dní po pohřbu se to stalo. Opět v noci mě navštívila světlá, zářící bytost, která mě objala, a já slyšela slova "krásně jsi to zařídila." V životě jsem necítila takovou lásku, jaká vyzařovala z této bytosti. Ať to byl zemřelý manžel nebo nějaký anděl. Ráno jsem ani nechtěla vstávat, chtěla jsem pořád být ve snu s touto bytostí. Celý den jsem měla krásné povznášející pocity a radost. Nikdy na tuto návštěvu a na tu čistou lásku nezapomenu. Tato bytost mě pak navštívila ještě jednou, asi po měsíci a ty pocity byly opět krásné. Chtěla jsem vám jen říct, že pokud v nebi panuje takováto láska, tak se tam opravdu můžeme těšit. Všechny vás moc zdravím a přeji hodně zdraví, štěstí a lásky.

Dana

KDO JE PRO MĚ JEŽÍŠ KRISTUS

Milí přátelé, byla mi položena tato otázka. A já za ni děkuji a pokusím se odpovědět. - Pojem „Ježíš Kristus“ je pro mne souhrnem více aspektů.

Je pro mne ČLOVĚKEM, který chodil po Zemi a učil a nalézal své následovníky.

Je pro mne MISTREM, který se v souladu s Božím plánem vtělil a podstoupil lidský život, včetně závěrečného utrpení, aby mohl v této zemské matérii učit o Lásce a svém Nebeském Otci.

A je pro mne i PODÍLEM VYSOKÉ DUCHOVNÍ VIBRACE, kterou nazýváme KRISTOVSKÁ, a kterou vnímám coby mohutnou vibrující a prosvětlující substanci Vesmíru, sílu inteligence a Lásky.

A snad ještě mnohem podstatnější pro mne je, že Ježíše vnímám i jako ČLOVĚKA POCHYBUJÍCÍHO, který svou víru neměl samozřejmou, ale musel ji - stejně jako my - živit a utvrzovat se v ní opakovaným spojením - v Lásce a pokoře - s Nebeským Otcem. Tento aspekt je pro mne jeden z nejdůležitějších, protože mi dává naději. Že i já toho můžu dosáhnout, ve své nedokonalosti.

Energeticky vnímám Vědomí Krista jako obrovskou hybnou sílu Vesmíru, jako integrovanou sílu Lásky a moudrosti, která září jako substance široce v kosmu a je zářičem i majákem pro hledající, a věřím, o čemž se nikde nepraví, že nejen pro lidský druh.

Kristovské Světlo se line NEJEN směrem k Zemi, ale i do jiných dimenzí, do jiných realit, byť tam může být přijímajícími bytostmi vnímáno a nazýváno jinak. Může s ním být i jinak pracováno, podle dosažené úrovně vědomí té které živé civilizace, té které rasy, toho kterého vesmírného druhu…

Kristovo vědomí je součástí Božské síly, moudrosti, Lásky a inteligence - a prostor lidský a zemský mu nestačí, byl by pro něj příliš těsný.

Kristovo vědomí ze sebe vydělilo Ježíše jako lidskou bytost před dvěma tisíci lety, člověka i Boha, a poslalo ho za svým úkolem. I my jsme obojím. Člověkem a Bohem, alespoň tou malou Boží jiskrou v nás,

však tak planoucí, že z nejzazších míst vesmíru je její zákmit viditelný - duchovním bytostem. A každý její pokrok. Ježíš nám to přišel ukázat a připomenout…

V amazonském pralese mi při rituálech a modlitbách byla dlouho přístupnější Panna Marie, (pozn. redakce - my říkáme Matka Marie) byla mi bližší, přátelštější, pochopitelnější… Pak se mi v jedné vizi ukázal Ježíš Kristus prosící, klečící, s hlavou zakloněnou a dlaněmi v modlitbě vzhůru spjatými, s prsty propletenými. Ucítil jsem, pochopil, že i on jako člověk pochyboval. V té vizi jsem na něj shlížel shůry, viděl ho pod sebou, jak skrze mne VZHŮRU PROSÍ, k Bohu Otci, o sílu, o pevnost, o zahnání pochyb… Byl to pro mne jeden z nejsilnějších okamžiků při modlitbách a obřadech v pralese…

Pochopil jsem, že si už nemusím představovat Ježíše Krista jako nedostižný vzor, jako přísnou ikonu „pro mne umučenou“, ale jako bratra, moudřejšího, vznešenějšího, ale přece jen pochopitelného!!! Jako vzor, který můžu následovat! Který jsem hoden následovat i ve své nečistotě. Protože PROTO on přišel, aby nám tohle řekl, ukázal… To je pro mne dojemné a plné naděje. Kéž nás to pocítí co největší množství…

Děkuju tedy za tuhle otázku, která mne donutila formulovat, co jsem cítil.

Igor Chaun

Abychom udělali pořádek ve světě, musíme nejdříve udělat pořádek v národě;

abychom udělali pořádek v národě, musíme nejdříve udělat pořádek v rodině;

abychom udělali pořádek v rodině, musíme nejdříve udělat pořádek ve svém osobním životě;

abychom udělali pořádek ve svém osobním životě, musíme udělat pořádek ve svém srdci.

Confucius

BIBLE A DNEŠEK

Dokážeš si představit, co by se stalo, kdybychom Bibli používali tak, jako používáme mobil? Kdybychom svou Bibli nosili vždy s sebou v kapse nebo kabelce?

A kdybychom se do ní během dne stále dívali? Kdybychom se pro ni vrátili, pokud bychom ji zapomněli doma nebo v práci? A kdybychom ji používali k posílání zpráv svým přátelům? Kdybychom s ní zacházeli tak, jako bychom bez ní neuměli žít? Kdybychom ji brali do rukou v nouzi?

Na rozdíl od mobilu Bible nemá omezený dosah. „FUNGUJE" na jakémkoli místě. Není třeba si dělat starosti kvůli vypotřebovanému kreditu, protože Ježíš už cenu zaplatil a kredit je neomezený.

A nejdůležitější je, že spojení se nepřerušuje a kapacita baterky vydrží na celý život. V Bibli najdeme některá telefonní čísla pro případy nouze.

Když jsi smutný, vyťukej Jana 14. Když o Tobě někdo nehezky mluví, vyťukej Žalm 27. Když jsi nervózní, vyťukej Žalm 51. Když jsi ustaraný, vyťukej Matouše 6,19,34. Když jsi v nebezpečí, vyťukej Žalm 91. Když se Ti zdá, že Bůh je daleko, vyťukej Žalm 63. Když Tvoje víra potřebuje povzbudit, vyťukej Žalm 11. A když jsi sám a máš strach, vyťukej Žalm 23. Když jsi zatrpklý a kritizuješ, vyťukej 1. Korintským 13.

Chceš-li poznat, jaké je tajemství štěstí, vyťukej Koloským 3,12-17. Když se cítíš skleslý a opuštěný, vyťukej Římanům 8,31-39. Když toužíš po pokoji a odpočinku, vyťukej Matouše 11,25-30. Když to vypadá, že svět je větší než Bůh, vyťukej Žalm 90. Tento seznam si opiš do svého zápisníku, jedno z těch čísel může být důležité v jakémkoli momentě Tvého života.

zdroj: internet